

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม
ในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่
Academic Administration of Schools with Inclusive Education in
MaeTaeng District, Chiang Mai Province

ปวีณา พงศ์ปัญญาสุโขติ*
ดร. สุกัญญา นิมานันท์**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ บุคลากรในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษ ในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 30 คน ครูวิชาการ จำนวน 30 คน และครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 30 คน รวมประชากรทั้งหมด จำนวน 90 คน ในปีการศึกษา 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าความถี่และร้อยละ และการสัมภาษณ์เชิงลึก การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้ง 4 ด้านคือ 1) ด้านหลักสูตร พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ การจัดทำหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ โดยดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร และมีการวางแผนการนำหลักสูตรไปใช้ทุกกลุ่มสาระและกิจกรรม ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า โรงเรียนควรมีหลักสูตรเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับเด็กพิเศษ และควรทำหลักสูตรแกนกลางสำหรับเด็กพิเศษแต่ละด้านให้กับครูเพื่อเอื้อให้ครูที่รับผิดชอบแต่ละโรงเรียนนำมาปรับใช้กับเด็กนักเรียนในโรงเรียนของตน 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า โรงเรียนควรจะต้องมีการวางแผนจัดการเรียนการสอนและจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ให้ตรงกับเด็กพิเศษแต่ละประเภท 3) ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพาร์อีสเทอร์น

E-mail: tu808@hotmail.com

** อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพาร์อีสเทอร์น

ข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ ใช้วิธีการที่หลากหลายในการประเมินผู้เรียน ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า ควรดำเนินการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหาร คณะครูและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างเกณฑ์เครื่องมือสำหรับวัดผลและประเมินผลตามลำดับขั้นของทักษะของเด็ก แล้วใช้วิธีการวัดผลโดยการทดสอบด้วยวิธีการที่หลากหลาย และ

4) ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ ผู้บริหารร่วมประชุมเสนอแนะ แก้ไขปัญหาการเรียนการสอน ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน สร้างความตระหนักให้แก่ครูและนักเรียนในการจัดการเรียนร่วม สนับสนุนให้ครูได้รับการอบรม พัฒนาความรู้ และควรมีการนิเทศติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษอย่างใกล้ชิด

คำสำคัญ

การบริหารงานวิชาการ การจัดการเรียนร่วม อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

Abstract

This research aimed to study the academic administration of the schools with inclusive education in Mae Taeng District, Chiang Mai Province. The population used in this research was staff from the schools providing inclusive education of children with special needs in Mae Taeng District, Chiang Mai Province comprising 30 school administrators, 30 academic teachers and 30 teachers for children with special needs. The total population was 90 in the academic year 2013. The tools used in this study were multiple choice questionnaires. The data were analyzed through frequency and percentage. The in-depth interviews were analyzed through the content analysis. The results showed as follows: The academic administration of schools providing inclusive education in Mae Taeng District, Chiang Mai Province consisted of 4 aspects. 1) The curriculum revealed that the performance with the highest percentage was to design the curriculum based on the standards of the Ministry of Education, carry out learning and teaching activities in accordance with the curriculum and plan to implement the curriculum with all groups of study field and activities. According to the in-depth interviews, it was found that the schools should offer curriculum for the children with special needs and provide the core curriculum for them based on their types to the schools to help the teachers of each school adjust the curriculum to the children in their own schools. 2) The learning and teaching activity

management showed that the performance with the highest percentage was to arrange the learning activities by letting the children express themselves creatively. Regarding the in-depth interviews, it revealed that schools should plan to manage learning and teaching, prepare individual education plans (IEP) and individual lesson plans (IIP) to match each type of the children with special needs. 3) The measurement and evaluation revealed that the performance with the highest percentage was to use a variety of methods to assess the learners. According to the in-depth interviews, it was found that the administrators, the teachers and people who concerned should plan together to create a criteria and tools for evaluating the learners in the order of their skills and then assess them with a variety of testing. 4) The performance of the administrators showed that the performance with the highest percentage was to attend the meetings to give suggestions and solve the learning and teaching problems. Related to the in-depth interviews, the administrators should focus on inclusive education in schools, create awareness of the teachers and the children concerning inclusive education, support the teachers with trainings and knowledge development and supervise and monitor the learning activity management for the children with special needs closely.

Keywords

Academic Administration, Inclusive Education, MaeTaeng District, Chiang Mai Province

บทนำ

ในปีพุทธศักราช 2542 กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้เป็นปีการศึกษาเพื่อคนพิการ โดยมีนโยบายว่า “คนพิการทุกคนที่อยากเรียนต้องได้เรียน” และในปี 2543 มีนโยบายและเจตนารมณ์เกี่ยวกับการให้โอกาสและบริการการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษอย่างต่อเนื่อง โดยมีคณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษาเพื่อคนพิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้มีความสามารถพิเศษ ได้มีนโยบายว่า “คนพิการทุกคนต้องได้เรียน โดยได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อพัฒนาตนเองและสังคม” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 10 วรรคสอง กำหนดว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้หรือมีร่างกายบกพร่อง หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลือ

อื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง” มาตรา 22 ที่ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้” (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543, 1) และจากแผนยุทธศาสตร์การศึกษา สำหรับเด็กด้อยโอกาส ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2555 – 2559) ได้มีนโยบายที่จะขยายโอกาส จัดบริการการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษอย่างกว้างขวางเพียงพอ

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ดังกล่าวสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาและการให้บริการทางการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนที่มีความต้องการพิเศษ หรือเด็กด้อยโอกาสทุกกลุ่มทุกคนในรูปแบบของการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นให้เด็กเรียนรู้ร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม เพื่อให้เด็กดังกล่าวพัฒนาเต็มศักยภาพ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐและพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการและการพัฒนาที่ยั่งยืน

สำหรับโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม ในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนทั้งหมด 30 โรงเรียนจากจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 52 โรงเรียน ได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิเศษและเปิดโอกาสให้เด็กพิเศษได้มีโอกาสเข้ามาเรียนร่วมกับเด็กปกติเหมือนกันทุกโรงเรียน เห็นได้จากข้อมูลโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมที่มีนักเรียน LD ของอำเภอแม่แตง ที่มีเด็กพิเศษเรียนร่วมทั้งหมด 267 คน จากนักเรียนทั้งหมด 5,380 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 4.96 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2, 2556) อย่างไรก็ตามจากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมายังไม่พบว่ามีการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ รวมถึงแนวทางการพัฒนาแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม เพื่อให้สามารถดำเนินการบริหารจัดการเรียนร่วมได้ดีและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพจึงมีความจำเป็นต้องทราบข้อมูลพื้นฐานโดยรวมเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ รวมถึงแนวทางการพัฒนา แก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมในเขตพื้นที่การศึกษานั้นอันจะได้ข้อมูลที่จำเพาะและสามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมในเขตพื้นที่ที่ศึกษาได้อย่างเหมาะสม ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมในอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งหมด 4 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและการกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม ในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

วิธีการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 30 คน ครูวิชาการ จำนวน 30 คน ครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 30 คน ของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมในเขตอำเภอแม่แตง ในปีการศึกษา 2556 รวมทั้งสิ้น 90 คน ส่วนการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้การสุ่มแบบเจาะจงได้ตัวแทนจากประชากร 9 คน คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน 3 คน ครูวิชาการ 3 คน และครูการศึกษาพิเศษ 3 คน รวม 9 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดที่ 1 แบบสอบถามการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม ในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นแบบเลือกตอบ ซึ่งมีการบริหาร 4 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ด้านหลักสูตร ด้านที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านที่ 3 ด้านการวัดและประเมินผล และด้านที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและการใช้ภาษาของแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน และมีการปรับปรุงแก้ไขโดยพิจารณาเลือกข้อที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป แล้วจึงนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.90

ชุดที่ 2 การสัมภาษณ์เชิงลึก เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ชุดที่ 1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 90 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ตรวจสอบข้อมูลแบบสอบถามแล้ว มีความสมบูรณ์ทุกฉบับ และนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

ชุดที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 9 คน โดยใช้แนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม ในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปประเด็น เสนอผลในลักษณะการบรรยาย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ชุดที่ 1 ข้อมูลจากแบบสอบถามการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม ผู้วิจัย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ

ชุดที่ 2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปประเด็น เสนอผลเป็นการบรรยาย

ผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 58.89 มีอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 61.11 มีการศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 71.11 ส่วนตำแหน่งพบว่า มีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน/หรือรักษาการแทนในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน ครูวิชาการ และครูรับผิดชอบเกี่ยวกับเด็กพิเศษ มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 51.11 และเป็นโรงเรียนขนาดกลาง (นักเรียนระหว่าง 121 – 300 คน) จำนวน 44 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 48.89

2. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม ในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 1

ด้านหลักสูตร

รายการ	ปฏิบัติ		ไม่ได้ปฏิบัติ		ไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่น	75	83.33	9	10	6	6.67
2. จัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของผู้เรียน	85	94.44	2	2.22	3	3.34
3. จัดทำหลักสูตรสะท้อนวิสัยทัศน์และพันธกิจของโรงเรียน	80	88.89	1	1.11	9	10
4. จัดทำหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน กระทรวงศึกษาธิการ	87	96.67	1	1.11	2	2.22
5. จัดทำหลักสูตรให้มีความเหมาะสม โดยเนื้อหาวิชาและรายวิชา ได้มีการบูรณาการกัน	65	72.22	7	7.78	18	20
6. จัดทำหลักสูตรเฉพาะเด็กพิเศษ	30	33.33	53	58.89	7	7.78
7. จัดทำโครงการทางวิชาการให้สอดคล้องกับหลักสูตร	30	33.33	43	47.78	17	18.89
8. จัดทำโครงการเกี่ยวกับเด็กพิเศษ	52	57.78	9	10	29	32.22
9. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร	87	96.67	3	3.33	-	-

(N = 90)

ตารางที่ 1

ด้านหลักสูตร (ต่อ)

รายการ	ปฏิบัติ		ไม่ได้ปฏิบัติ		ไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
10. มีการวางแผนการนำหลักสูตรไปใช้ทุกกลุ่มสาระและกิจกรรม	87	96.67	3	2.22	-	-
11. ส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน	51	56.67	2	17.78	37	41.11
12. จัดทำหลักสูตรกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ	69	76.66	16		5	5.56
13. ปรับปรุง แกไขสภาพปัญหาที่เกิดจากการนำหลักสูตรไปใช้	63	70	14	15.56	13	14.44
14. ปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัย	76	84.44	6	6.67	8	8.89
15. มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	78	86.66	6	6.67	6	6.67
16. ครูมีความรู้ ความเข้าใจ รู้เป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษา	76	84.44	-	-	14	15.56
17. ครูมีการจัดทำแผน IEP และ IIP สำหรับเด็กพิเศษทุกคน	54	60	7	7.78	29	32.22
18. จัดครูที่มีความรู้ความสามารถด้านการศึกษาพิเศษรับผิดชอบในการสอนเด็กพิเศษ	61	67.78	19	21.11	10	11.11
19. ส่งเสริมครูในการอบรมพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเด็กพิเศษ	66	73.33	6	6.67	18	20

(N = 90)

จากตารางที่ 1 ด้านหลักสูตร พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติโดยมีค่าร้อยละสูงสุด คือ จัดทำหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานกระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร และมีจัดทำหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานกระทรวงศึกษาธิการ คิดเป็นร้อยละ 96.67 ส่วนข้อที่เห็นว่าไม่ได้ปฏิบัติโดยมีร้อยละสูงสุด คือ จัดทำหลักสูตรเฉพาะเด็กพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 58.89 และข้อที่ไม่แน่ใจโดยมีร้อยละสูงสุด คือ ส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 41.11

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้บริหาร ครูวิชาการและครูรับผิดชอบเด็กพิเศษ เห็นว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษาซึ่งปรับมาจากหลักสูตรแกนกลาง ผู้บริหารต้องศึกษาหลักสูตรแล้วดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการสอดแทรกกิจกรรมสำหรับเด็กพิเศษ มีการกำหนดนโยบายและวางแผนร่วมกันในการจัดทำหรือจัดหาหลักสูตร เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับเด็กพิเศษที่จะเข้ามาเรียน เนื่องจากหลักสูตรสำหรับเด็กพิเศษในโรงเรียนจัดการเรียนร่วมมีน้อย เพราะโรงเรียนไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำหลักสูตร ซึ่งเป็นหัวใจหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนในทุกประเภท ผู้บริหารควรให้ความสนใจ เห็นความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรสำหรับเด็กพิเศษ และควรมีการประเมินผลการใช้หลักสูตรที่จัดทำขึ้นสำหรับเด็กพิเศษ เพื่อหาข้อดีข้อด้อย แล้วนำไปปรับปรุง และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ตารางที่ 2

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (N=90)

รายการ	ปฏิบัติ		ไม่ได้ปฏิบัติ		ไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์	88	97.78	2	2.22	-	-
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวิธีการสอนที่หลากหลาย	69	76.67	21	23.33	-	-
3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน	67	74.44	5	5.56	18	20
4. ร่วมมือกันกับผู้ปกครองเด็กพิเศษในการวางแผนการจัดการเรียนรู้	53	58.89	12	13.33	25	27.78
5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง	82	91.11	8	8.89	-	-
7. จัดการเรียนการสอนเฉพาะรายบุคคล	78	86.67	2	2.22	10	11.11
8. ใช้แรงเสริมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กพิเศษ	83	92.23	3	3.33	4	4.44
9. จัดซื้อสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาแก่เด็กพิเศษ	76	84.44	6	6.67	8	8.89
10. แนะนำเทคนิคการสอนสำหรับเด็กให้ผู้ปกครองนำไปปฏิบัติที่บ้าน	42	46.67	14	15.56	34	37.77
11. สนับสนุนให้ครูจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่ออย่างหลากหลาย	64	71.11	7	7.78	19	21.11
12. นิเทศการเรียนการสอนและนำผลไปปรับปรุงการสอนอยู่เสมอ	48	53.33	16	17.78	26	28.89

(N=90)

จากตารางที่ 2 การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติโดยมีร้อยละสูงสุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ คิดเป็นร้อยละ 97.78 ส่วนข้อที่เห็นว่าไม่ได้ปฏิบัติโดยมีร้อยละสูงสุด คือ จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวิธีการสอนที่หลากหลาย คิดเป็นร้อยละ 23.33 และข้อที่ไม่แน่ใจโดยมีร้อยละสูงสุด คือ นิเทศการเรียนการสอนและนำผลไปปรับปรุงการสอนอยู่เสมอ คิดเป็นร้อยละ 37.77

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้บริหาร ครูวิชาการและครูรับผิดชอบเด็กพิเศษ เห็นว่า ควรมีการวางแผนจัดการเรียนการสอนร่วมกัน รวมทั้งการสร้างความตระหนักให้บุคลากรในโรงเรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง นักเรียนตลอดจนชุมชนให้ความสำคัญ ความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ครูต้องศึกษาพื้นฐานของนักเรียนทุกคนโดยเฉพาะเด็กที่มีความต้องการพิเศษว่าแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร บกพร่องในเรื่องใด เพื่อหาวิธีการจัดการเรียนการสอนและจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ให้ตรงกับเด็กพิเศษแต่ละประเภท ครูควรได้รับการพัฒนาตนเอง ส่งเสริม

สนับสนุนเข้าอบรม ในเรื่องเด็กพิเศษเรียนร่วม มีการพัฒนาสื่อและนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมให้มีความเหมาะสมสำหรับเด็กพิเศษ มีการจัดทำบันทึกการพัฒนาการของเด็กตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนครั้งต่อไป

ตารางที่ 3

ด้านการวัดและประเมินผล

รายการ	ปฏิบัติ		ไม่ได้ปฏิบัติ		ไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จัดระบบการบันทึก การรายงานผลและการส่งต่อข้อมูลของเด็กพิเศษ	30	33.33	15	16.67	45	50
2. วางแผนให้มีการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผน IEP ด้วยวิธีการที่หลากหลาย	53	58.89	13	14.44	24	26.67
3. วางแผน การสร้างและปรับปรุงเครื่องมือวัดผลให้มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ	31	34.44	17	18.89	42	46.67
4. วางแผน การจัดทำเอกสารการวัดผลและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ	30	33.33	16	17.78	44	48.89
5. มีการวางแผน วิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนำผลมาปรับปรุงการเรียนการสอนและตัดสินผลการเรียน	72	80	8	8.89	10	11.11
6. สังเกตและประเมินพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	74	82.22	16	17.78	-	-
7. ใช้วิธีการที่หลากหลายในการประเมินผู้เรียน	77	85.56	9	10	4	4.44
8. จัดการประเมินครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผน IEP	55	61.11	16	17.78	19	21.11
9. ปรับและยืดหยุ่นกิจกรรมตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียนที่เป็นเด็กพิเศษ	75	83.33	1	1.11	14	15.56

N=90

จากตารางที่ 3 การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม ในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติโดยมีร้อยละสูงสุด คือ ใช้วิธีการที่หลากหลายในการประเมินผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 85.56 ส่วนข้อที่เห็นว่าไม่ได้ปฏิบัติโดยมีร้อยละสูงสุด คือ วางแผน การสร้างและปรับปรุงเครื่องมือวัดผลให้มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 18.89 และข้อที่ไม่แน่ใจโดยมีร้อยละสูงสุด คือ จัดระบบการบันทึก การรายงานผลและการส่งต่อข้อมูลของเด็กพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 50.00

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้บริหาร ครูวิชาการและครูรับผิดชอบเด็กพิเศษ เห็นว่า ควรมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องการวัดผลและประเมินผลเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท ดำเนินการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหาร คณะครูและผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชนเพื่อสร้างเกณฑ์เครื่องมือสำหรับวัดผลและประเมินผลตามลำดับขั้นของทักษะของเด็ก แล้วใช้วิธีการวัดผลโดยการทดสอบด้วยวิธีการหลาย ๆ วิธี เมื่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีทักษะตามขั้นย่อย ๆ เหล่านี้แล้ว ให้ถือว่าเด็กสอบผ่านและไม่ควรเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์กับเด็กอื่น แต่ควรเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเองว่ามีความก้าวหน้าเพียงใด มีการปรับปรุงเครื่องมือ วิธีการวัดผลให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทเป็นประจำ

ตารางที่ 4

ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร

รายการ	ปฏิบัติ		ไม่ได้ปฏิบัติ		ไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้บริหารวางแผน กำหนดนโยบาย เป้าหมายและนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ	58	64.44	7	7.78	25	27.78
2. ผู้บริหารวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการในการจัดทำแผนงาน โครงการ	58	64.44	25	27.78	7	7.78
3. ผู้บริหารมีลักษณะเป็นผู้นำด้านวิชาการ	70	77.78	20	22.22	-	-
4. ผู้บริหารส่งเสริมส่งเสริมให้ครูมีการทำวิจัยในชั้นเรียนในการพัฒนาและแก้ปัญหาเด็กพิเศษ	74	82.22	10	11.11	6	6.67
5. ผู้บริหารนิเทศการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	56	62.22	31	34.44	3	3.34
6. ผู้บริหารส่งเสริมผู้ร่วมงานให้เป็นผู้นำในการปฏิบัติหน้าที่	65	72.22	11	12.22	14	15.56
7. ผู้บริหารมอบหมายหน้าที่ให้กับผู้ร่วมงานตามความสามารถ	79	87.78	11	12.22	-	-
8. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการจัดการระบบสารสนเทศ	57	63.34	31	34.44	2	2.22
9. ผู้บริหารจัดหาเอกสารตำราเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กพิเศษมาไว้ให้ศึกษา	39	43.33	50	55.56	1	1.11
10. ผู้บริหารกำหนดแนวทางในการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน	67	74.44	16	17.78	7	7.78
11. ผู้บริหารประเมินผลและติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงาน	66	72.22	15	16.67	10	11.11
12. ผู้บริหารมีทักษะในการทำงานและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	81	90	3	3.33	6	6.67
13. ผู้บริหารให้คำแนะนำปรึกษาแก่บุคลากร	85	94.44	1	1.11	4	4.45
14. ผู้บริหารร่วมประชุมเสนอแนะ แก้ไขปัญหา การเรียนการสอน	89	98.89	1	1.11	-	-
15. ผู้บริหารประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงาน	71	78.89	2	2.22	17	18.89

N=90

จากตารางที่ 4 การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม ในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติโดยมีร้อยละสูงสุด คือ ผู้บริหารร่วมประชุมเสนอแนะ แก้ไขปัญหา การเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 98.89 ส่วนข้อที่เห็นว่าไม่ได้ปฏิบัติโดยมีร้อยละสูงสุด คือ ผู้บริหารจัดหาเอกสารตำราเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กพิเศษมาไว้ให้ศึกษา คิดเป็นร้อยละ 55.56 และข้อที่ไม่แน่ใจโดยมีร้อยละสูงสุด คือ ผู้บริหารวางแผน กำหนดนโยบาย เป้าหมายและนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 27.78

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้บริหาร ครูวิชาการและครูรับผิดชอบเด็กพิเศษ เห็นว่า ควรศึกษาและให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน สร้างความตระหนักให้แก่ครูและนักเรียนในการจัดการเรียนร่วม สนับสนุนสื่อ งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ให้กับเด็กพิเศษแต่ละประเภท สนับสนุนให้ครูที่รับผิดชอบ เด็กพิเศษเรียนร่วมได้รับการอบรม พัฒนาความรู้ มีความเข้าใจในการจัดกิจกรรมเรียนร่วม ควรนิเทศติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษ

อภิปรายผล

ด้านหลักสูตร พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติโดยมีร้อยละสูงสุด คือ การจัดทำหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม ในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ มีการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมและแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยกำหนดจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2545, 25) ที่ได้กำหนดไว้ว่า การบริหารหลักสูตรเป็นภารกิจหนึ่งที่สำคัญที่ผู้สอนต้องปรับปรุงกระบวนการสอน และประเมินกระบวนการสอนของตน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและความจำเป็นตลอดเวลาจึงเป็นเรื่องสำคัญที่สถานศึกษา จะต้องดำเนินการในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับบุญมี เณรยอด (2546, 145) ที่กล่าวไว้ว่า หลักสูตรให้ความรู้และประสบการณ์ที่สถานศึกษาจัดให้ผู้เรียน เพื่อผู้เรียนจะได้พัฒนาไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หลักสูตรมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก เปรียบเสมือนแม่บทของการจัดการศึกษาที่กำหนดแนวทางและจุดมุ่งหมายของการศึกษาเอาไว้

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติโดยมีร้อยละสูงสุดคือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทางโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มี

ความเหมาะสมกับผู้เรียน มีการเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความกล้าคิด กล้าทำ และกล้าแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของไพบูลย์ แจ่มพงษ์ (2541, 38) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน ร่วมประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง บทเรียนต้องท้าทายทางปัญญา คำถามต่างๆต้องพัฒนาทักษะความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ให้โอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างอิสระ ใช้แหล่งความรู้ที่เหมาะสมและใช้เทคโนโลยีหลากหลายเป็นเครื่องมือการเรียนรู้

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติโดยมีร้อยละสูงสุดคือ การใช้วิธีการที่หลากหลายในการประเมินผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมแต่ละแห่ง มีระเบียบการวัดผล ประเมินผลที่แตกต่างกัน ซึ่งครูผู้สอนแต่ละคนใช้เครื่องมือในการวัดผลที่หลากหลาย โดยใช้กิจกรรมในการพัฒนาผู้เรียนตามแผน IEP และแผน IIP ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2546, 46) ที่กล่าวไว้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะต้องแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษออกจากเด็กปกติโดยไม่นำคะแนนและจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษไปรวมกับเด็กปกติการวัดผลจะต้องสอดคล้องกับการเรียนการสอนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน รายละเอียดของการประเมินผลกำหนดไว้แล้วในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล ในกรณีที่เด็กมีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติและเรียนเนื้อหาครบถ้วนเช่นเดียวกับเด็กปกติโดยไม่มีการยกเว้น การวัดและประเมินผลจึงเป็นไปตามเกณฑ์เดียวกับที่ใช้กับเด็กปกติ นั่นคือเป็นไปตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ที่กำหนดไว้ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้รับการยกเว้นจุดประสงค์บางข้อแต่ยกเว้นเนื้อหา การวัดและประเมินผลให้เป็นไปตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กแต่ละคน นอกจากนี้ Ubben & Hughes, 1987 (อ้างถึงใน ธวัช กรุดมณี, 2550) กล่าวว่า การประเมินผลเป็นองค์ประกอบช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพของโรงเรียนซึ่งคณะครูต้องทำความเข้าใจในโรงเรียน ในการเอาใจใส่พฤติกรรมการทำงานของนักเรียน เอาใจใส่เด็กให้ประสบความสำเร็จทั้งด้านการเรียน การสอน คุณธรรมและจริยธรรม ครูต้องเข้าใจเป้าหมายในการเรียนการสอน ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนทั้งที่เป็นรายบุคคลและรายกลุ่มเมื่อนักเรียน ส่งงานที่ได้รับมอบหมายแล้ว นักเรียนต้องได้รับข้อมูลย้อนกลับ และผู้ปกครองต้องได้รับรายงานความก้าวหน้าและผลการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติโดยมีร้อยละสูงสุดคือ ผู้บริหารร่วมประชุมเสนอแนะ แก้ไขปัญหา การเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม มีบทบาทหน้าที่ในการเป็นผู้นำหลักของโรงเรียนในทุกด้าน ซึ่งภาระหน้าที่อันสำคัญที่ถือได้ว่าเป็นหัวใจของโรงเรียน คือการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนโดยต้องสนับสนุน ส่งเสริม แก้ไขปัญหา และอุปสรรค เพื่อให้ครูสามารถ

จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตรในการเรียนร่วมระหว่างเด็กพิเศษกับเด็กปกติ ซึ่งสอดคล้องกับกมลวรรณ รอดจ่าย (2552, 24) ที่ได้ให้ความหมายของการบริหารโรงเรียนไว้ว่า การบริหารโรงเรียนเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนร่วมมือกับบุคลากรในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ให้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีในสังคมต่อไป ส่วนนงลักษณ์ เรือนทอง (2550, 43) กล่าวว่า ภารกิจของผู้บริหารโรงเรียนประกอบด้วย บริหารงานวิชาการ เช่น บริหารหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ซึ่งถือว่าเป็นเป้าหมายสูงสุดของโรงเรียน บริหารบุคลากร อันได้แก่ กระบวนการจูงใจคนให้ทำงานเป็นประโยชน์แก่โรงเรียน โดยตัวเองพอใจที่จะทำงานนั้น ๆ ด้วย ข้อนี้ถือว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดที่จะให้เป้าหมายของโรงเรียนเป็นไปได้ ผู้บริหารโรงเรียนที่ดีย่อมตระหนักเสมอว่า ภารกิจของโรงเรียนจะบรรลุเป้าหมายอย่างดี จำเป็นต้องมีการประสานสัมพันธ์ที่ดีต่อชุมชน

สรุป

จากผลการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม ในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ จะเห็นได้ว่าถึงแม้ว่าผลการวิจัยจะพบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม ในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และ 4) ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร ส่วนใหญ่มีร้อยละของการปฏิบัติสูงก็ตาม แต่ก็มีส่วนที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า ยังไม่ได้ปฏิบัติ และยังไม่แน่ใจอยู่นอกจากนี้ยังพบปัญหา การขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการเรียนร่วมและไม่มีติดตามผลการจัดการเรียนร่วม ดังนั้น ควรนำเสนอผลการวิจัยต่อผู้บริหาร เพื่อนำไปพัฒนาการจัดการเรียนร่วมให้บรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษา นั่นคือ ผู้เรียนที่เป็นเด็กพิเศษสามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการบริหารงานด้านอื่น ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการบริหารงานของโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม
2. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเด็กปกติและโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ

เอกสารอ้างอิง

กมลวรรณ รอดจ่าย. (2552). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียนขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- กรมวิชาการ. (2545). **แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- ธวัช กรุดมณี. (2550). **การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน** สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ เรือนทอง. (2550). **รูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิผล**. ดุษฎีนิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญมี เณรยอด. (2546). **การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน: วิถีและวิถีไทย**. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- ไพบูลย์ แจ่มพงษ์. (2541). **การประกันคุณภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา**. วารสารกองทุนสงเคราะห์การศึกษาเอกชน. 8 (77).
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). **รายงานผลการดำเนินงานการศึกษาพิเศษ ปีการศึกษา 2542 – 2543**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- _____. (2546). **คู่มือการปฏิบัติงานสำหรับผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ